

અદેખાઈની આગ

– ફિલિપ ક્લાર્ક

એક જંગલ હતું. એ જંગલમાં સિંહ અને સિંહણ રહે. સિંહને એક ખોટી ટેવ. તેની આંખોમાં અદેખાઈ ભડકે બળતી હતી. તેનાથી કોઈનું પણ સારું જોવાતું નહીં. જંગલમાં બીજા સિંહને જુએ ત્યારે તેની આંખો રાતીપીળી થઈ જતી અને ઝઘડો કરી બેસતો. સિંહણ સ્વભાવની માયાળુ અને નમ્ર હતી, પણ તે બહુ જિદ્દી હતી. કોઈ નવી વસ્તુ જુએ કે તરત જ લાવવાની હઠ પકડે. વળી, તે ગમે તેમ કરીને લાવીને જ જંપે. ઘણી વાર તો પોતાનો વટ પાડવા ખોટી ખોટી માગણીઓ પણ કરતી. તેમના ઘરમાં એક જૂનો રેડિયો હતો. સવાર પડે એટલે સિંહ રેડિયો ચાલુ કરીને બેસી જાય. ભજનો અને સમાચાર સાંભળે, પણ એક વાર એવું બન્યું કે રેડિયો અચાનક બગડી ગયો. સિંહ ખૂબ પ્રયત્ન કરે પણ રેડિયો વાગે જ નહિ. તે અકળાઈ ગયો.

સિંહણે એક દિવસ હસતાં હસતાં કહ્યું, ‘સ્વામીનાથ, રોજ સવારમાં શી માથાકૂટ કરો છો ? તમને કંટાળો નથી આવતો? જુઓ કાન ખોલીને સાંભળી લો. હવે રેડિયો બેડિયોના જમાના ગયા. જોતા નથી, કેવાં જાતજાતનાં રંગીન ટીવી બજારમાં વેચાય છે, ને એમાંય એલસીડી, એલઈડીનો હવે તો જમાનો છે. આપણે ત્યાં તમે આજે જ એલસીડી લઈ આવો. પછી જોજો, આપણો કેવો વટ પડશે! સાથે બેસીને જોઈશું અને મજા કરીશું. ચાલો, જલદી કરો નહિ તો હું ક્યાંક ચાલી જઈશ.’

સિંહને ચડયું પાણી. તે મૂછોને વળ દઈ છલાંગ મારતો બોલ્યો, ‘અરે મારી રાણી, બોલતી કેમ નથી ? હું આજે જ એલસીડી લાવીને મૂકી દઉં છું.’

સિંહ બીજે દિવસે જ ઊપડયો બજારમાં. સારામાં સારી કંપનીનું એલસીડી પસંદ કર્યું. ફાટાફટ કડકડતી નોટો ગણી આપી. ટીવીની દુકાન હાથીભાઈની હતી. હાથીભાઈએ નોટો ગણી તિજોરીમાં મૂકતાં કહ્યું, ‘સિંહભાઈ, તમે ઘરે પહોંચી જાઓ. તમારી પાછળ જ એલસીડી ઘરે પહોંચી જશે.’

સિંહ ‘થેંક્યું’ કહી ઘર તરફ વળ્યો. સિંહણ તો તૈયાર જ બેઠી હતી. ડંફાસ મારતાં બધાંને કહેતી હતી કે, ‘હમણાં મારે ત્યાં એલસીડી આવી જશે. મારા મિસ્ટર રૂપિયા લઈને ગયા છે.’

સિંહ ઝડપથી ઘરે ગયો. એલસીડી આવી રહ્યું છે એવા સમાચાર આપ્યા. સિંહણ તો નાચવા માંડી. બધાં પ્રાણીઓ પણ આનંદમાં આવી ગયાં. ત્યાં તો ડોલતાં ડોલતાં હાથીભાઈ અને એલસીડી પકડીને રીંછભાઈ આવી ગયા. રીંછભાઈએ એલસીડી ગોઠવ્યું ને જોતજોતામાં તો ચાલુ પણ થઈ ગયું.

જંગલનાં તમામ પ્રાણીઓથી આખું ઘર ભરાઈ ગયું. સિંહ-સિંહણનો વટ પડવા લાગ્યો. બધાં પ્રાણીઓ ધ્યાનથી જોવા લાગ્યાં. એવામાં બન્યું એવું કે એલસીડીમાં એક ચેનલ પર સિંહ દેખાયો. જબરો અને તગડો. બીજા સિંહ પણ એમાં ફરતા દેખાયા.

સિંહને અદેખાઈ આવી, ‘મારા ઘરમાં જ આવા તગડા સિંહ!’ તે ત્રાંસી આંખે જોવા લાગ્યો. અદેખાઈની આગ ભભૂકી ઊઠી. તેણે છલાંગ મારી ગર્જના કરી અને એલસીડી પર તરાપ મારી. તેનો પંજો પડતાં જ એલસીડીના ચૂરેચૂરા થઈ ગયા. અદેખા સિંહનો ગુસ્સો જોઈને પ્રાણીઓ ગભરાઈને ભાગી ગયાં.

સિંહણ તો ડરીને ખૂણામાં પેસી ગઈ. ડૉક્ટર શિયાળે સિંહના પંજા પર પાટો બાંધતાં કહ્યું,

‘સિંહરાજ, તમે ખોટા ગુસ્સે થયા. એ કંઈ સાચા સિંહ નહોતા. માત્ર હાલતા—ચાલતા ફોટોગ્રાફ્સ જ હતા. આટલી અમસ્તી બાબતે તમે ગુસ્સો અને અદેખાઈ કરો એ પણ સારું ન કહેવાય.’

સિંહને પોતાની ભૂલ સમજાઈ ગઈ, ‘મારી જ અદેખાઈ મને નડી.’ એમ બબડયો પણ ખરો.

ખોટો વટ પાડવામાં અને બીજાની ઈર્ષ્યા કરવામાં આપણી આવી દશા થઈ એમ કહી સિંહ અને સિંહણ ચૂપચાપ બેસી ગયાં.

